

Arrest

nr. 171 984 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, op 29 maart 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 februari 2016 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 april 2016 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOTTELIER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 18 april 2014, met het oog op het uitoefenen van een zelfstandige beroepsactiviteit in België, een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Het Rijksinstituut voor de sociale verzekeringen der zelfstandigen besliste op 2 oktober 2014 dat verzoeksters aansluiting bij het sociaal verzekeringsfonds diende te worden geschrapd vanaf 1 april 2014.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 25 februari 2016 de beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen, die verzoekster op 29 februari 2016 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42 bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van

Naam:[R.G.] [...]

Nationaliteit: Roemenië [...]

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen

Betrokkene diende op 18.04.2014 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als zelfstandige en verkreeg de bijlage 8 op 15.07.2014 en de E-kaart op 01.08.2014.

Overeenkomstig art.42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Betrokkene werd daarom op 23.10.2015 uitgenodigd om binnen de maand na kennisname van onze brief, nieuwe documenten voor te leggen aangaande haar huidige activiteiten. Betrokkene werd verschillende keren uitgenodigd door de gemeente maar heeft echter nagelaten om bewijzen van haar huidige economische activiteiten of bestaansmiddelen voor te leggen.

Bij gebrek aan medewerking van betrokkene en gebrek aan recente bewijzen van enige economische activiteit in België of het bewijs dat betrokkene voldoende in haar bestaansmiddelen kan voorzien, dient er een einde gesteld te worden aan het verblijfsrecht overeenkomstig art.42bis, §1 van de wet van 15.12.1980.

Overeenkomstig art. 7 eerste alinea, 2° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien zij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien er een einde werd gesteld aan het verblijf van meer dan 3 maanden als zelfstandige bekomen op 15.07.2014 en dat zij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.4. Verzoekster diende op 28 april 2016 een nieuwe aanvraag tot inschrijving in. Deze aanvraag werd ingewilligd.

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken blijkt dat verzoekster op 28 april 2016 een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving indiende en dat deze aanvraag werd ingewilligd. Verzoekster werd op 13 juni 2016 in het bezit gesteld van een E-kaart. Gelet op het feit dat verzoekster opnieuw over de verblijfstitel beschikt waarover zij beschikte voordat de beslissing tot het beëindigen van het verblijf van meer dan drie maanden werd genomen en gezien de afgifte van deze verblijfstitel de opheffing van het bevel om het grondgebied te verlaten van 25 februari 2016 impliceert, blijkt niet dat verzoekster nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. De raadsvrouw van verzoekster weerlegt deze vaststelling niet.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Kosten

Aangezien verzoekster er zelf voor opteerde om de beslissing van de Raad niet af te wachten, doch een nieuwe aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving in te dienen, die werd ingewilligd, en het feit dat zij geen belang meer heeft bij het beroep dus aan haar eigen optreden is te wijten, kan niet worden ingegaan op haar vraag om de kosten ten laste te leggen van verweerder.

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK